

prima instanță –S. Papuha
instanța de apel –D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-1676/14

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Zidtot - Prim”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Zidtot - Prim” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 iunie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a acțiunii și respinsă acțiunea ca depusă cu omiterea termenului de prescripție

c o n s t a t ă

La 30 ianuarie 2013 SRL „Zidtot - Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, examinarea cazului de încălcare fiscală, care face obiectul prezentei cereri, a fost una ilegală, contrar procedurii stabilite. Cu titlu de consecință, i-a fost aplicată ilegal și amenda fiscală, deși încălcarea fiscală încriminată societății nu a avut loc.

Astfel, susține reclamantul că la 25 mai 2012 fără a fi prevenit din timp, fapt ce contravine Codului fiscal, a fost supus unui control de către inspectorii fiscali de stat E. Baban și V. Țugui.

Fără a fi chemat la fața locului pentru a-și exercita dreptul de administrator a SRL „Zidtot-Prim”, de a asista la procesul controlului fiscal, inspectorii fiscali au percheziționat ilegal sediul magazinului care îi aparține în baza contractului de arendă, prin ce i-a fost încălcat dreptul de proprietate.

La adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, reclamantul nu a fost citat conform articolul 243 al. (1) Cod fiscal, care prevede că cazul de încălcare fiscală se examinează în prezența persoanei trase la răspundere pentru săvârșirea încălcării.

Prin urmare, la 10 iulie 2012 de către juristul întreprinderii, împuternicit prin ordinul directorului Popa Axenia, a fost depusă contestația la Inspectoratul Fiscal de

Stat mun. Chișinău, care prin răspunsul nr. 01-05-8/667-2588 a fost respinsă, pe motiv că contestația nu a fost semnată de persoana împotriva căreia fost întreprinsă acțiunea sau de reprezentantul ei împuternicit.

Precizează reclamantul că contrar celor indicate de pîrît, juristul era împuternicit prin ordin și a avut dreptul de a depune contestația.

La 06 septembrie 2012 directorul SRL „Zidtot-Prim”, Popa Axenia, a depus contestație repetată, la care însă a primit răspuns că aceasta urmează a fi depusă în adresa organului emitent.

La 09 octombrie 2012 reclamantul conformîndu-se răspunsului anterior a IFPS, a depus contestație în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, care însă a fost lăsată fără examinare.

Ca rezultat al amenzii aplicate, magazinul alimentar din s. Bravicea r. Călărași a falimentat, din motiv că zona rurală a devenit nefavorabilă.

Cere reclamantul repunerea în termen a acțiunii și anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1781/8 din 21 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2013, a fost repusă în termen și admisă acțiunea, a fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1781/8 din 21 iunie 2012.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2013 și pronunțată o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014, a fost admis recursul declarat de SRL „Zidtot - Prim”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2013 și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecatori.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 iunie 2013, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a acțiunii și respinsă acțiunea ca depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La 14 noiembrie 2014 SRL „Zidtot - Prim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, controlul fiscal a fost efectuat la fața locului cu încălcări, nefiind chemat la acea dată administratorul societății; percheziția efectuată la magazin a avut un caracter ilegal; au avut loc abateri la procedura de examinare a cazului de încălcare fiscală. La fel, susține că administratorul întreprinderii nu a fost citat legal la momentul adoptării deciziei de sancționare; organul fiscal nu a anunțat în scris despre locul, data și ora examinării cazului, prin ce a fost încălcat dreptul la apărare.

Recurentul a indicat că la 10 iulie 2012 a depus contestație împotriva deciziei de sancționare, aceasta fiind semnată de directorul societății - Popa Axenia. Intimatul însă a respins contestația, pe motiv că a fost semnată de persoana ce nu o vizează decizia adoptată. Ca rezultat, recurentul a înaintat alte două cereri prealabile, din 06

septembrie 2012 și din 09 octombrie 2012, care au fost respinse fără vreun temei legal și iarăși fără participarea reprezentantului societății. În consecință, la 30 ianuarie 2013 SRL „Zidtot - Prim” s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată.

A mai invocat că, instanța de apel a examinat pricina în lipsa reprezentantului organului fiscal și nu a luat în calcul probele ce au fost administrate de reclamant în vederea susținerii cererii de repunere în termen a acțiunii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Zidtot - Prim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Zidtot - Prim”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Zidtot - Prim” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul SRL „Zidtot - Prim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas